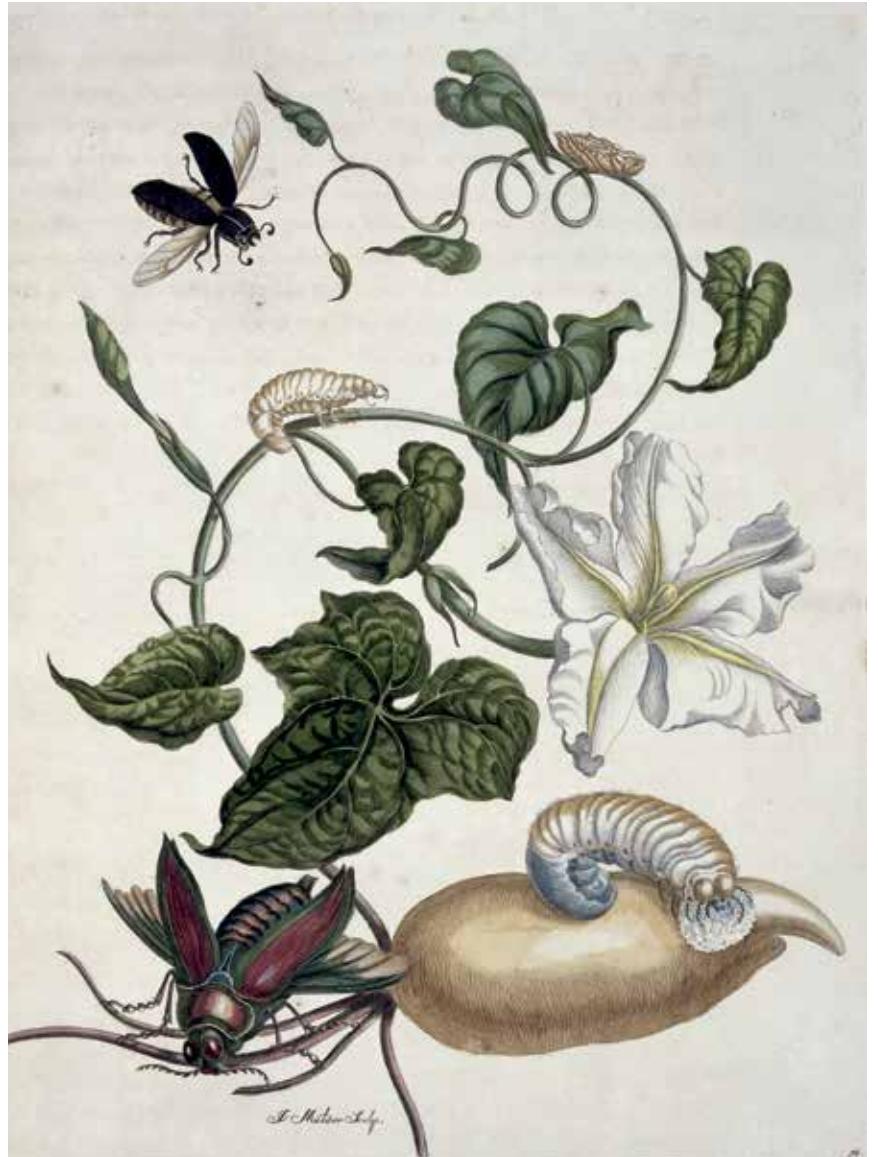

À propos

Maria Sibylla Merian's current reputation is based on multiple achievements, and not just because she held a highly unusual role as one of the rare women active in the worlds of science and art in the early modern era. Born in 1647, a year before the end of the Thirty Years' War, Merian was a true scientific pioneer, especially in the field of entomology, a subject that at the time still had to overcome many traditional prejudices.

Discussing whether Merian was more a scientist or an artist is a rather moot debate: even if many of her observations and experiments in taxonomy may have since been superseded, the dedication she gave to observing, collecting, and depicting insect specimens as realistically as possible makes her a singular phenomenon. She also had a strongly independent character which not only led to her separation from her husband, but also allowed her to support her family on her own for decades, whether from her work teaching or from producing hand-colored prints of her magnificent engravings.

A reputação atual de Maria Sibylla Merian deve-se a múltiplas razões: por um lado ocupou, sendo mulher, uma posição profundamente invulgar nos mundos da ciência e da arte no início da era moderna. Por outro, ao ter nascido em 1647, um ano antes do final da Guerra dos Trinta Anos, Merian foi uma verdadeira pioneira científica, especialmente no campo da entomologia, uma disciplina que naquela época ainda tinha que superar muitos preconceitos tradicionais.

Discutir se Merian era mais uma cientista ou uma artista é um debate bastante controverso: mesmo que muitas das suas observações e experiências em taxonomia tenham sido superadas, o tempo que passou a observar, colecionar e representar os insetos, da forma mais fidedigna possível, fizeram dela um fenômeno singular. Também tinha uma personalidade profundamente independente o que a levou não apenas a separar-se do marido, mas também permitiu que ela sustentasse a família durante décadas, fosse dando aulas ou fazendo cópias coloridas à mão das suas magníficas gravuras.

From *Metamorphosis insectorum Surinamensium*
De *Metamorphosis insectorum Surinamensium*
Z *Metamorphosis insectorum Surinamensium*
Z knihy *Metamorphosis insectorum Surinamensium*
Din *Metamorphosis insectorum Surinamensium*

##GR missing; just GB-text in xls##

1726, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/
ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytina/
Gravură colorată manuală/Χαρακτικό, Ζωγραφισμένο με το χέρι,
Natural History Museum, London/

Mantid and opossum
Louva-a-deus e gambá
Modliszka i opos
Kudlanka a vačice
Călugărită și opossum
Μαντώδη και Διδελφόμορφα

1705, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/
ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytina/
Gravură colorată manuală/Χαρακτικό, Ζωγραφισμένο με το χέρι

Maria Sibylla Merianová získala věhlas díky pozoruhodným úspěchům, kterých dosáhla, nikoli jen proto, že byla ženou aktivní na poli umění a vědy, což bylo v období raného novověku velice neobvyklé. Narodila se roku 1647, v předevečer konce třicetileté války. Stala se skutečnou vědeckou průkopnicí, zejména v oblasti entomologie, oboru, který se v onech dobách potýkal s množstvím předsudků.

Můžeme se dohadovat, zda byla Merianová spíše vědkyní, nebo umělkyní. Ačkoli mnohé její objevy a experimenty z oblasti taxonomie budou později překonány, úsilí, které věnovala pozorování, shromažďování a maximálně realistickému vyobrazování jednotlivých druhů hmyzu, z ní činí jedinečný fenomén. Byla nesmírně nezávislá, což znamenalo nejen to, že žila odděleně od manžela, ale také že si díky vyučování a prodeji ručně kolorovaných tisků svých pozoruhodných rytin mohla dovolit celá desetiletí podporovat svou rodinu.

Repuatația actuală a Mariei Sibylla Merian se bazează pe multiple realizări și nu doar pe faptul că a avut un rol aparte ca una dintre puținele femei active în lumea științelor și a artei la începutul epocii moderne. Născută în 1647, cu un an înaintea sfârșitului Războiului de Treizeci de ani, Merian a fost un adevarat pionier al științei, cu precădere în entomologie, domeniul care la vremea aceea încă mai avea de depășit multe prejudecăți tradiționale.

Dacă Maria Sibylla Merian a fost mai degrabă un om de știință sau un artist este o chestiune supusă dezbatelii; chiar dacă multe dintre observațiile și experimentele ei în taxonomie au fost revizuite de atunci, timpul pe care l-a petrecut în a observa, a culege și a descrie căt mai realist posibil specimele de insecte constituie un fenomen singular. A avut de asemenea și un caracter puternic independent ceea ce a dus nu doar la separarea de soț dar și-a permis să își susțină singură familia timp de decenii, fie lucrând ca profesoră, fie producând minunate gravuri pictate manual.

Η σημερινή φήμη της Μαρίας Σίβυλλα Μέριαν βασίζεται σε πολλαπλά κατορθώματα, και όχι μόνο, επειδή κατείχε έναν ιδιαίτερα ασυνήθιστο ρόλο ως μια από τις σπάνιες γυναίκες στον κόσμο της επιστήμης και της τέχνης στη νεότερη εποχή. Γεννημένη το 1647, έναν χρόνο πριν από το τέλος του Τριακονταετούς Πολέμου, η Μέριαν ήταν μια πραγματική ερευνήτρια της επιστήμης, ιδιαίτερα στον τομέα της εντομολογίας, ένα θέμα, το οποίο, ιδιαίτερα εκείνη την εποχή, έπρεπε να ξεπεράσει πολλές παραδοσιακές προκαταλήψεις.

Ηταν η Μέριαν περισσότερο επιστήμων ή καλλιτέχνης; Πρόκειται για μια αρκετά συζητήσιμη ερώτηση: παρόλο που ένας μεγάλος αριθμός των παρατηρήσεών της πάνω στην ταξινόμηση έχουν έκτοτε αντικατασταθεί, η προσήλωση που αφιέρωσε στην παρατήρηση, συλλογή και απεικόνιση των εντόμων όσο πιο ρεαλιστικά μπορούσε, αποτελεί ένα μοναδικό φαινόμενο. Είχε επίσης μια ισχυρή ανεξάρτητη προσωπικότητα, που όχι μόνο την οδήγησε στον χωρισμό από τον σύνγονό της, αλλά και της επέτρεψε να μπορέσει να συντηρεί την οικογένεια της επί δεκαετίες, είτε μέσω της διδασκαλίας του έργου της, είτε μέσω της δημιουργίας χειροποίητων αντιτύπων των υπέροχων σχεδίων της.

Various European insects and flowers
Diversos insetos e flores da Europa
Kilka europejskich owadów i kwiatów
Rozmanitý evropský hmyz a květiny
Diverse insecte și flori din Europa
Διάφορα έντομα και λουλούδια της Ευρώπης
1730, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/
ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytnina/Gravură colorată manual/
Χαρακτικό, ζωγραφισμένο με χέρι, 51,7 x 35,8 cm, Private collection

Maria Sibylla Merian was born on April 2, 1647 to engraver and publisher Matthäus Merian the Elder and his second wife Johanna Catharina Sibylla Heim in Frankfurt. Her stepfather, still-life painter Jacob Marrel, encouraged Merian's artistic talent from an early age. By the age of eleven, she had already discovered her passion for insects and began to breed silkworms.

After Merian's marriage to painter Johann Andreas Graff, she joined her husband in his hometown of Nuremberg and helped support the family with her artistic activities. She also taught young women to paint flowers. At the age of 27, she published her first *Blumenbuch* (Book of Flowers), followed two years later with *Das Neue Blumenbuch* (The New Book of Flowers). But her true passion came when we then published the two volumes of her book on caterpillars: *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* (The Caterpillars' Marvelous Transformation and Strange Floral Food). It was here that she first used what would be her typical compositional principle: She showed the insects in each of their stages together with the plants that supplied them with nutrition. This early representation of ecological relationships came from Merian's understanding and interpretation of a profoundly sacred sense of nature.

By the time she reached the age of thirty, she had left her husband and moved with her mother and her two daughters to the Netherlands. They first joined her stepbrother in Friesland, where they lived and worked in a community of Protestant pietists called the Labadists. After her mother and her stepbrother had died, Merian moved to Amsterdam where she was exposed to many new artistic ideas and obtained access to the city's very important and extensive botanical collections.

In 1699, she embarked on a journey to the Dutch colony of Surinam along with her youngest daughter. For two years, she conducted research under truly difficult climatic conditions and only returned to Amsterdam when forced by severe malaria. The animals and plants that they brought back as well as the volume resulting from her sketches made in South America (*Metamorphosis insectorum Surinamensis*) began to become known throughout Europe. Shortly afterwards, she suffered a stroke which put her in a wheelchair for the last two years of her life. On January 13, 1717, she died a pauper's death in Amsterdam and the exact location of her final resting place is unknown.

Maria Sibylla Merian nasceu a 2 de abril de 1647 em Frankfurt, filha do gravurista e editor Matthäus Merian, o Velho, e da sua segunda esposa, Johanna Catharina Sibylla Heim. O padrasto de Merian, o pintor de naturezas-mortas Jacob Marrel, encorajou o seu talento artístico desde muito cedo. Com onze anos de idade, já tinha descoberto a sua paixão por insetos e começou a criar bichos-da-seda.

Depois de se casar com o pintor Johann Andreas Graff, Merian mudou-se para Nuremberga, a cidade natal do marido, e ajudou a sustentar a família com as suas atividades artísticas. Também ensinou jovens mulheres a pintar flores. Aos 27 anos, publicou o seu primeiro *Blumenbuch* (Livro das Flores). Dois anos mais tarde publicou o segundo livro *Das Neue Blumenbuch* (O Novo Livro das Flores). Mas a sua verdadeira paixão surge quando publica os dois volumes do livro sobre lagartas: *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* (A maravilhosa transformação das lagartas e a sua peculiar alimentação floral). Foi nesta obra que utilizou pela primeira vez o princípio da composição que posteriormente se tornaria a sua imagem de marca: retrata os insetos em cada um dos seus estágios evolutivos, com as plantas que lhes forneciam alimento. Esta representação das relações ecológicas advém da compreensão e interpretação de Merian de um sentido profundamente sagrado da natureza.

Aos trinta anos, já tinha deixado o marido e mudara-se com a mãe e as duas filhas para a Holanda. Primeiro juntaram-se ao seu meio-irmão em Frisia, onde viveram e trabalharam numa comunidade de protestantes pietistas conhecidos como Labadistas. Depois da morte da mãe e do meio-irmão, Merian mudou-se para Amsterdã, onde foi exposta a muitas novas ideias artísticas e conseguiu ter acesso às coleções botânicas mais importantes da cidade.

Em 1699, viajou para a colónia holandesa do Suriname, com a filha mais nova. Durante dois anos realizou diversas pesquisas sob condições climáticas particularmente difíceis e não regressou a Amsterdã até ser forçada a fazê-lo, depois de ter ficado gravemente doente com malária. Os animais e plantas que trouxeram, bem como a obra resultante dos desenhos feitos na América do Sul (*Metamorphosis insectorum Surinamensis*) começaram a ficar conhecidos em toda a Europa. Pouco depois, sofreu um derrame cerebral que a obrigou a passar os dois últimos anos de vida numa cadeira de rodas. A 13 de janeiro de 1717 morre empobrecida em Amsterdã. A localização exata da sua sepultura é desconhecida.

Maria Sibylla Merian urodziła się 2 kwietnia 1647 roku we Frankfurcie nad Menem jako córka miedziorytnika i wydawcy Matthäusa Meriana Starszego oraz Johanny Cathariny Sibylli Heim. Ojciec zmarł, gdy miała 3 lata. Matka poślubiła malarza Jakuba Marella. Bardzo wcześnie ojczym zaczął wspierać talent artystyczny Marii Sibylli, bowiem już w wieku 11 lat odkryła swą entomologiczną pasję i założyła hodowlę jedwabników.

Po ślubie z malarzem Johannem Andreasem Graffem zamieszkała w jego rodzinnej Norymberdze. Wykonując różnorodne prace artystyczne i rzemieślnicze, pomagała dochód rodzinny, a ponadto uczyła młode kobiet sztuki malowania kwiatów. W wieku 27 lat opublikowała swój pierwszy *Blumenbuch* („Księgę kwiatów”), dwa lata później zaś *Das Neue Blumenbuch* („Nową księgę kwiatów”). Właściwemu zamilonianu dała wyraz nieco później w dwóch tomach dzieła poświęconego gąsienicom: *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* („Cudowna przemiana gąsienic i osobliwy pokarm kwietny”). Po raz pierwszy stosuje tu zasadę kompozycyjną, która później stanie się dla niej typowa: owady są zawsze ukazane we wszystkich stadiach rozwoju, towarzyszą im odpowiednio dobrane rośliny. Ten wczesny wizerunek relacji ekologicznych wynika ze sposobu myślenia Merian, z jej interpretacji świata przyrody w duchu sakralnym.

W wieku trzydziestu lat opuściła męża i wraz z matką i dwiema córkami przeniosła się do Holandii. Najpierw udała się do Fryzji, gdzie przez kilka lat żyła i pracowała, przynależąc do pobożnej wspólnoty protestantów, zwanych labadystami. Po śmierci matki i jej przyrodnego brata osiedliła się w amsterdamskiej metropolii, co stało się dla niej źródłem wielu nowych inspiracji artystycznych – Merian zyskała dostęp do najważniejszych zbiorów botanicznych miasta.

W 1699 roku wraz z najmłodszą córką wyruszyła w podróż do Surinamu, będącgo wówczas holenderską kolonią. Przez dwa lata prowadziła badania w najtrudniejszych warunkach klimatycznych. Do Amsterdamu wróciła dopiero wtedy, gdy zapadła na ciężką malarię. Przywiezione zwierzęta i rośliny – a także dzieło *Metamorphosis insectorum Surinamensis*, którego szkice powstały jeszcze w Ameryce Południowej – sprawiły, że Merian stała się sławna w całej Europie. Wkrótce potem przeszła udar, który przykuł ją do wózka invalidzkiego – w tym stanie przeżyła ostatnie dwa lata. Zmarła w ubóstwie 13 stycznia 1717 w Amsterdamie. Dokładne miejsce jej pochówku pozostaje nieznane.

Maria Sibylla Merianová se narodila 2. dubna 1647 ve Frankfurtu rytci a nakladatelji Matthäusovi Merianovi staršímu a jeho druhé ženě Johanně Catharině Sibylle Heimové. Její nevlastní otec, malíř zátiší Jacob Marrel, v ní odmalička podporoval umělecké nadání. Zájem o hmyz v sobě objevil talentul artistick al lui Merian de la o várstvá fragedá. La unsprezece ani, ea își descooperise deja pasiunea pentru insecte și începuse să crească viermi de mătase.

Po svatbě s malířem Johannem Andreasem Graffem se přestěhovala do jeho rodného Norimberka a pomáhala podporovat rodinu svými uměleckými aktivitami. Už jako mladá dívka malovala květinová zátiší. Ve 27 letech ji vyšla první kniha květinových zátiší *Blumenbuch* (Kniha květin) a o dva roky později následovala další, *Das Neue Blumenbuch* (Nová kniha květin). Skutečnou radost jí ale přinesla až dvousvazková kniha o housenkách *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* (Pozoruhodná proměna housenek a jejich zvláštní rostlinná potrava). Právě v ní poprvé použila svůj později běžný kompoziční princip: ukázala hmyz v každém stadiu života spolu s rostlinami, které mu poskytují potravu. Aby dokázala ve své době zobrazit tyto ekologické vztahy, musela pochopit a interpretovat božský princip přírody.

Když jí bylo třicet, opustila manžela a přestěhovala se spolu s matkou a se svými dvěma dcery do Nizozemí. Nejprve se připojily k jejímu nevlastnímu bratrovi ve Frísii, bydlely a pracovaly v komunitě protestantů, kteří si říkali labadisté. Poté, co její matka a nevlastní bratr zemřeli, odstěhovala se Merianová do Amsterdamu, kde mohla rozvíjet nové umělecké nápady a získala přístup k významným a rozsáhlým botanickým sbírkám.

V roce 1699 podnikla spolu se svou starší dcerou cestu do Surinamu, který byl nizozemskou kolonií. V náročných klimatických podmínkách zde po celé dva roky prováděla výzkum a k návratu do Amsterdamu ji donutila až malarie. Sbírka rostlin a zvířat, kterou si s sebou z této cesty dovezla, stejně jako sborník kreseb, které v Jižní Americe pořídila (*Metamorphosis insectorum Surinamensis*) se v Evropě brzy staly pojmem. Krátce nato utrpěla mrtvice, která ji na další dva roky upoutala na kolečkové křeslo. 13. ledna 1717 zemřela v Amsterdamu jako žebračka a místo jejího posledního odpočinku dodnes není známo.

Maria Sibylla Merian s-a născut pe 2 aprilie 1647, la Frankfurt, fiica gravorului și editorului Matthäus Merian cel Bătrân și a celei de-a doua soții a lui - Johanna Catharina Sibylla Heim. Tatăl ei vitreg, pictorul de natură moartă Jacob Marrel a încurajat talentul artistic al lui Merian de la o vîrstă fragedă. La unsprezece ani, ea își descooperise deja pasiunea pentru insecte și începuse să crească viermi de mătase.

După căsătoria cu pictorul Johann Andreas Graff, l-a însoțit pe soțul său în orașul lui natal Nurenberg și a ajutat la întreținerea familiei prin activitățile ei artistice. Le învăța și pe tinerele femei să picteze flori. La 27 de ani și-a publicat prima carte *Blumenbuch* (Cartea florilor), urmată doi ani mai târziu de *Das Neue Blumenbuch* (Noua carte a florilor). Dar adevărata sa pasiune a ieșit la lumină când și-a publicat cele două volume ale cărții despre omizi: *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* (Extraordinară transformare a omizii și ciudata hrana florală). Aici a folosit pentru prima dată ceea ce urmă să devină principiu tipic al compozitiilor ei: prezenta insectelor în fiecare dintre stadiile lor, împreună cu plantele care le asigurau nutriția. Această timpurie reprezentare a relațiilor ecologice venea din înțelegerea și interpretarea lui Merian cu un simț profund al naturii.

Până să împlinească treizeci de ani își părăsise soțul și se mutase cu mama și cele două fiice ale ei în Tările de Jos. Mai întâi s-a alăturat fratelui ei vitreg în Frizia, unde locuia și lucrau într-o comunitate de protestanți protestanți care se numeau labadisti. După moartea mamei și a fratelui său vitreg, Merian s-a mutat la Amsterdam unde a receptat multe idei artistice noi și a avut acces la importantele și complexele colecții botanice ale orașului.

În 1699, împreună cu fiica ei cea mai mică s-a imbarcat într-o călătorie spre colonia olandeză Surinam. Timp de doi ani a făcut cercetări în grele condiții climatice și s-a întors la Amsterdam doar când s-a imbolnavit grav de malarie. Animalele și plantele pe care le-a adus cu sine, împreună cu volumul rezultat din schițele făcute în America de Sud (*Metamorphosis insectorum Surinamensis*) au început să fie cunoscute în întreaga Europă. La scurt timp a suferit un atac în urma căruia a rămas într-un scaun cu rotile până la moarte, doi ani mai târziu. Pe 13 ianuarie 1717 s-a stins, în săracie, la Amsterdam iar locul exact al mormântului ei nu se cunoaște.

Hαριά Σιβυλλα Μέριαν γεννήθηκε στις 2 Απριλίου 1647, με γονείς τον χαράκτη και εκδότη Ματέους Μέριαν τον Πρεσβύτερο και την δεύτερη σύζυγό του, Γιοχάννα Καταρίνα Σιβυλλα Χάιμ, στην Φρανκφούρτη. Ο πατριός της, Γιάκομπ Μάρελ, ζωγράφος νεκρής φύσης, ενθάρρυνε το καλλιτεχνικό της ταλέντο από μικρή ηλικία. Στα έντεκα της χρόνια, είχε ήδη ανακαλύψει το πάθος της για τα έντομα και ξεκίνησε να εκτρέφει μεταξοσκόληκες.

Μετά τον γάμο της με τον ζωγράφο Γιόχαν Αντρέας Γκραφ, ακολούθησε τον σύνγρο της στην ιδιαιτέρη πατριά του, τη Νυρεμβέργη και συνεπέστερα στη στήριξη της οικογένειάς της με την ζωγραφική της. Βοήθησε επίσης νεαρές γυναίκες να ζωγραφίζουν λουλούδια. Σε ηλικία 27 ετών, εξέδωσε το πρώτο της βιβλίο, *Blumenbuch* (Βιβλίο των λουλουδιών) και, δύο χρόνια αργότερα, ακολούθησε το *Das Neue Blumenbuch* (Το Νέο βιβλίο των λουλουδιών). Το πραγματικό της πάθος οώμος φάνηκε με την έκδοση δύο τόμων πάνω στις κάμπιες: *Der Raupen wunderbare Verwandlung und sonderbare Blumennahrung* (Η υπέροχη μεταμόφωση της κάμπιας και η παράξενη διατροφή τους με λουλούδια). Εδώ χρησιμοποίησε αυτό, που αργότερα θα αποτελούσε τη βάση των συνθέσεων της: απεικόνιζε τα έντομα σε κάθε στάδιο της ανάπτυξής τους, μαζί με τα φυτά που αποτελούσαν τη βάση των συνθέσεων της: απεικόνιζε την κατανόηση και ερμηνεία μιας βαθιά ιερής αίσθησης της φύσης.

Στην ηλικία των τριάντα ετών, είχε ήδη εγκαταλείψει τον σύνγρο της και μετακόμισε με την μητέρα και τις δύο κόρες της στην Ολλανδία. Αρχικά έσμικαν με τον αδελφό της στην Φρίσλαντ, όπου ζύνταν και εργάζονταν σε μια κοινότητα Διαμαρτυρούμενων Ευσεβιστών, με την ονομασία Λαμπαδιστές. Αφού πέθανε η μητέρα και η μητριά της, η Μέριαν μετακόμισε στο Αμστερνταμ, όπου επηρεάστηκε από πολλές νέες καλλιτεχνικές ιδέες και απέκτησε πρόσβαση στις σημαντικές και εκτενείς βοτανικές συλλογές της πόλης.

To 1699, ξεκίνησε ένα ταξίδι στην Ολλανδική αποικία Σουρινάμ μαζί με τη νεότερη κόρη της. Επί δύο χρόνια έκανε την έρευνά της κάτω από πραγματικά δύσκολες κλιματικές συνθήκες και επέστρεψε στο Αμστερνταμ, όταν αρρώστησε σοβαρά από ελονοσία. Τα ζώα και τα φυτά που έφεραν μαζί τους, καθώς και το βιβλίο που δημιουργήθηκε από τα σχέδιά της στη Νότιο Αμερική (*Metamorphosis insectorum Surinamensis*), άρχισαν να γίνονται γνωστά σε όλη την Ευρώπη. Άγιο καιρό αργότερα, έπαθε ένα εγκεφαλικό επεισόδιο, το οποίο την καθήλωσε σε αναπτηρική καρέκλα, για τα τελευταία δύο χρόνια της ζωής της. Στις 13 Ιανουαρίου 1717, πέθανε φτωχή στο Αμστερνταμ. Η ακριβής τοποθεσία της τελευταίας της κατοικίας παραμένει άγνωστη.

GREEK: please shorten minus 3 lines

Various European insects and flowers

Diversos insetos e flores da Europa

Kilka europejskich owadów i kwiatów

Rozmanitý evropský hmyz a květiny

Diverse insecte și flori din Europa

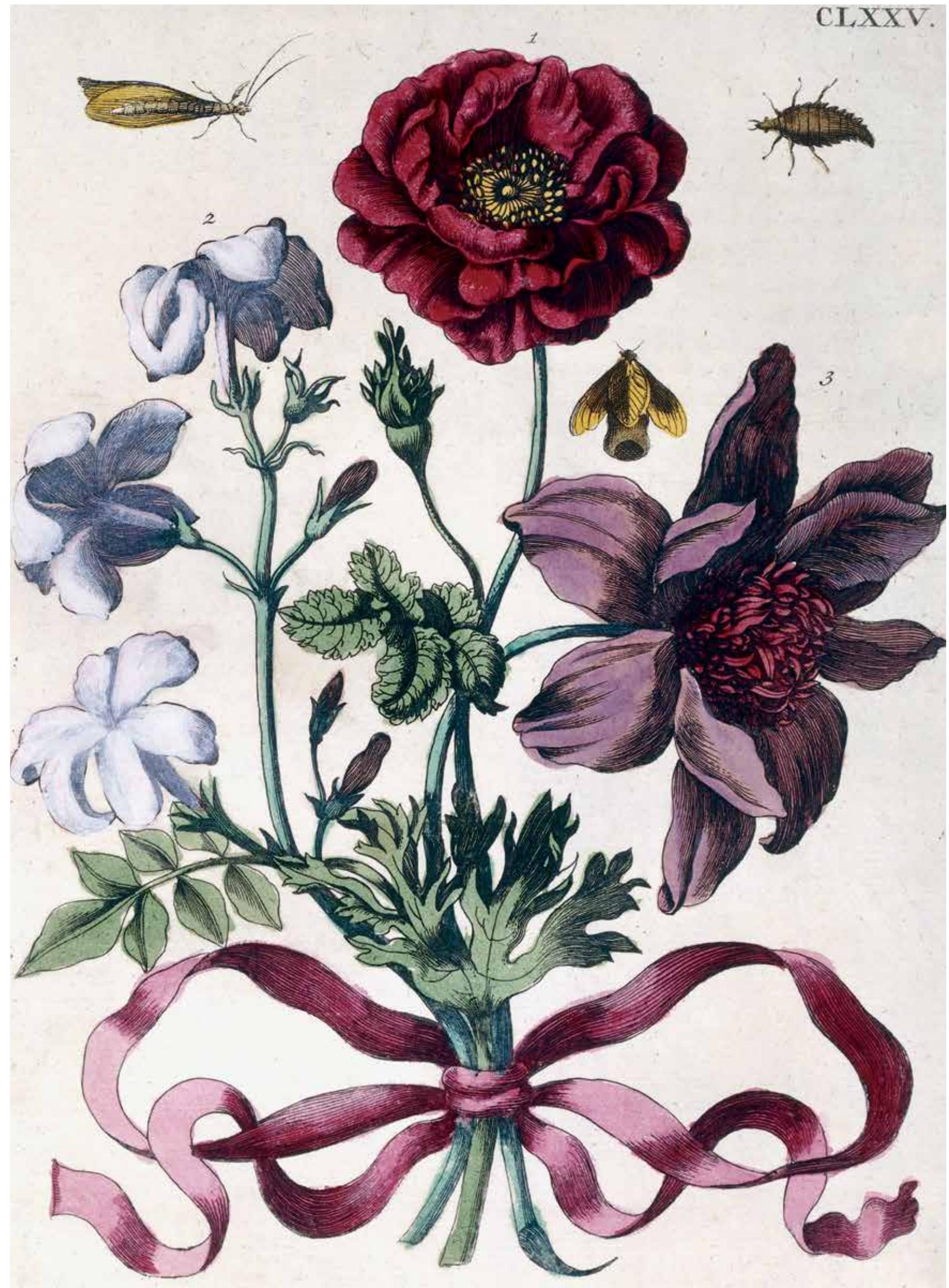
Διάφορα έντομα και λουλούδια της Ευρώπης

1730, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/

ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytina/Gravură colorată manual/

Характическая гравюра с цветами и насекомыми

CLXXV.

Iris Susiana

Watercolor on vellum/Aquarela sobre velino/akwarela na welinie/
Akvarél na pergamenu/Acuerelă pe hârtie velină/Aκουρέλα σε περγαμηνή,
37.1 x 28 cm, Fitzwilliam Museum, Cambridge, UK

This simple yet aesthetically perfect representation of an iris was created during Merian's Nuremberg years and follows the examples of her father's "Florilegium" and in the flower book by Nicolas Robert.

A representação simples, mas esteticamente perfeita, de uma íris foi criada quando Merian viveu em Nuremberga, e segue os exemplos de "Florilegium" do seu pai Matthäus Merian o Velho, e do livro de flores de Nicolas Robert.

Ten prosty – a zarazem doskonaly pod względem estetycznym – wizerunek irysa powstał w norymberskim okresie życia Merian. Zanspirowały ją przede wszystkim przykłady zawarte we „Florilegium” jej ojca Matthäusa Meriana Starszego, a także w poświęconej kwiatom księdze Nicolasa Roberta.

Toto jednoduché, ale esteticky působivé zobrazení irisů vzniklo v době, kdy Merianová žila v Norimberku a následovala příklad otcova Florilegia a květinových knih Nicolase Roberta.

Toto jednoduché, ale esteticky působivé zobrazení irisů vzniklo v době, kdy Merianová žila v Norimberku a následovala příklad otcova Florilegia a květinových knih Nicolase Roberta.

Această simplă, dar perfect estetică reprezentare a florii de Iris a fost creată în timpul petrecut la Nürnberg și urmează exemple din Florilegiumul tatălui său și pe cele din Cartea florilor a lui Nicolas Robert.

Αυτή η απλή, αλλά αισθητικά τέλεια, απεικόνιση της ίριδας, δημοργήθηκε την εποχή της Νυρεμβέργης και ακολουθεί το παράδειγμα του πατέρα της στο "Florilegium" και στο βιβλίο των λουλουδιών του Νικολας Ρόμπερτ.

Lily

Lírio

Lilia

Lilie

Crin

Κρίνος

1680, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/
ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytina/
Gravură colorată manuală/Χαρακτικό, Ζωγραφισμένο με το χέρι

From Neues Blumenbuch
De Neues Blumenbuch
Z Neues Blumenbuch
Z knihy Neues Blumenbuch
Din Neues Blumenbuch
###GR missing; just GB-text in xls##

1680, Hand-colored engraving/Gravura colorida à mão/
ręcznie kolorowana rycina/ručně kolorovaná rytina/Gravură colorată manual/
Χαρακτικό, ζωγραφισμένο με το χέρι, Natural History Museum, London

